

LA COT, SACOT

Sant Miquel Sacot

Segons l'Enciclopèdia Catalana

Poble del municipi de Santa Pau, Garrotxa.

Població: 115 h [2009]

Situat a l'extrem occidental del terme, entre les serres de Corb, al sud, i de Batet, al nord, en plena zona volcànica del sud-est d'Olot, que centra el pla de la Cot i en el qual s'alcen, entre d'altres, els turons volcànics de Croscat, el de Santa Margarida de la Cot (o turó de la Cot, on hi ha la capella d'aquest nom) i el de la Roureda de l'Olivera, i els puigs de Jordà de la Cot i de la Costa de Sant Miquel (o de la Costa de la Cot). L'església parroquial de Sant Miquel, d'origen romànic, era possessió del monestir de Sant Pere de Besalú. El lloc pertanyia a la baronia de Santa Pau.

ALTRES FONTS ALTRES FETS

En diu Lluís Busquets sobre Maragall

L'any 1922 es projecta e regir a frec de la Fageda esmentada un monòlit a mena de memorial de pedra del seu pas per aquells rodals. La primera dictadura, tanmateix, és molt lluny de resultar la conjuntura propícia i no hi serà erigit fins ai 10 de setembre del 1932, en una festa, de la qual les publicacions olotines de l'època -La Ciutat d'Olot i El Deber- se'n van fer prou ressò. El Comitè d'Honor era presidit per l'Honorable Senyor Francesc Macià, President de la Generaliat de Catalunya, i els senyors Ventura Gassol (Conseller de Cultura), Jaume Serra Hunter (Rector de la Universitat de Barcelona), J.M. López-Picó, Carles Rahola, Josep M1l. Capdevila, i els membres de l'I.E.C., Carles Riba i Manuel de Montoliu; en canvi el Comitè Executiu estava format pels senyors Joan de Garganta (Alcalde-President), Ramon Borràs (Vice-president), Josep Munteis (Tresorer), J. M1l. Capdevila (Arxiver), Raimon Vayreda (Secretari), Joan Tei xidor (Vice-secretari) i els vocals lu Pasqual, Sebastià Ortíz i Miquel Andorrà.

Botet i Sisó ens informa que a principis del segle XX

La Cot tenia 100 edificis i albercs amb 426 habitants.

Fronosos boscos com la Fageda d'en Bassols i el Pla de la Cot ben *conreuat* que havia sigut un llach y en lo qui s'hi embassan les aigües en temps de pluges, fonent-se als pocs dies.

Les Escoles de Sa Cot construïdes/documentades l'any 1918 Volcà de Santa Margarida amb la capella

LA FAGEDA D'EN JORDÀ

Saps on és la fageda d'en Jordà?
Si vas pels vols d'Olot, amunt del pla,
trobaràs un indret verd i profund
com mai cap més n'hagis trobat al món:
un verd com d'aigua endins, profund i clar;
el verd de la fageda d'en Jordà.

El caminant, quan entra en aquest lloc,
comença a caminar-hi a poc a poc;
compta els seus passos en la gran quietud:
s'atura, i no sent res, i està perdut.

Li agafa un dolç oblit de tot lo món
en el silenci d'aquell lloc profund,
i no pensa en sortir, o hi pensa en va:
és pres de la fageda d'en Jordà,
presoner del silenci i la verdor.

Oh companyia! Oh deslliurant presó!

Joan Maragall